

Sygn. akt V C upr 178/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w M.

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Wójcik

Protokolant: Justyna Kądzioła

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2014 r. w Miliczu

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W.

przeciwko H. B.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża stronę powodową w zakresie przez nią poniesionym.

Sygn. akt V C upr 178/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W., działając przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, by pozwany H. B. zapłacił stronie powodowej kwotę 9.073,79 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym 1.200 zł kosztów zastępstwa procesowego, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 300 zł opłaty sądowej od pozwu.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwany i (...) Agricole (poprzednio (...) Bank S.A.) zawarli w dniu 16 stycznia 2008 r. umowę bankową o nr (...), na podstawie której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w umowie. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania, w związku z czym cała kwota niespłaconej należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą należnych bankowi odsetek za opóźnienie. W następstwie powyższego pierwotny wierzyciel wezwał pozwanego do zapłaty zadłużenia, a następnie – wobec bierności pozwanego – w dniu 14 grudnia 2012 r. zawarł z Prokura (...) umowę przelewu wierzytelności, cedując na jej rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez pozwanego z wierzycielem pierwotnym. Nadto strona powodowa wskazała, że zadłużenie pozwanego wynosi 9.073,79 zł, w tym należność główna 5.056,54 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 4.017,25 zł. Podniosła, że wezwała pozwanego do zapłaty, jednakże zadłużenie nie zostało uregulowane.

Pozwany na rozprawie w dniu 2 lipca 2014 r. przyznał, że miał zadłużenie względem (...) Banku S.A., którego w całości nie uregulował, ale zanegował wysokość dochodzonej kwoty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwanego (...) Bank S.A. łączyła umowa bankowa. Pozwany nie spłacił wszystkich należności wynikających z tej umowy.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 14 grudnia 2012 r. (...) Bank (...) S.A. we W. zawarł z Prokurą Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym we W. umowę przelewu wierzytelności. Przedmiotem wyżej wskazanej umowy była m.in. wierzytelność w stosunku do pozwanego, wynikająca z umowy nr (...) w łącznej wysokości 8.673,25 zł.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności z 14.12.2012 r. k. 6-9;

wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 10)

Pismem z dnia 8 stycznia 2014 r. (...) S.A. poinformował pozwanego o cesji wierzytelności i wezwał do zapłaty długu.

(dowód: pismo z 08.01.2014 r. k. 11)

W wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego wystawionym w dniu 31 stycznia 2014 r. strona powodowa oświadczyła, że w dniu 14 grudnia 2014 r. Prokura (...) we W. nabyła od (...) S.A. we W.. wierzytelność wobec pozwanego, wynikającą z umowy pożyczki nr (...) zawartej w dniu 16 stycznia 2008 r. Wysokość zobowiązania dłużnika na dzień wystawienia wyciągu wynosiła łącznie 9.073,79 zł, w tym należność główna 5.056,54 zł i odsetki w kwocie 4.017,25 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego

i ewidencji analitycznej nr S/162/134/ (...) z 31.01.2014 r. k. 5)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W obecnym kształcie procesu cywilnego ustawowo podkreślono jego kontrydiktoryjny charakter, czego potwierdzeniem są regulacje zawarte w art. 232 k.p.c. oraz w art. 6 k.c. Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania. To one są dysponentem toczącego się procesu i od nich zależy jego wynik. Mają bowiem obowiązek przejawiać aktywność, w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne. Strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, będącego radcą prawnym i dlatego Sąd przyjął odpowiednio wysoki miernik staranności po stronie powodowej co do konieczności podejmowania czynności procesowych, uwzględniający zawodowe kwalifikacje pełnomocnika.

Konstruując stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd uwzględnił jako wiarygodne dokumenty zaoficerowane przez stronę powodową.

Strona powodowa swoje roszczenie wywodziła z treści przepisu art. 509 k.c., który stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością na nabywcę przechodzą wszelkie związane z nią prawa, a w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Pamiętać należy, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Strona powodowa formułując żądanie w niniejszej sprawie zaoficerowała jako materiał dowodowy umowę przelewu wierzytelności wraz ze stanowiącym jej załącznik częściowym wykazem wierzytelności oraz wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu i pismo informujące pozwanego o cesji wierzytelności.

W ocenie Sądu przedłożone przez powoda dokumenty – w świetle zarzutu sformułowanego przez pozwanego - są niewystarczające dla uwzględnienia żądania. Strona powodowa zdołała wykazać jedynie, że przysługuje jej legitymacja czynna w niniejszej sprawie. W żaden sposób jednak powodowy Fundusz – wbrew ciężącemu na nim obowiązкови – nie wykazał wysokości zobowiązania, zasad obciążenia pozwanego dochodzoną kwotą przez pierwotnego wierzyciela, daty wypowiedzenia umowy, a co za tym idzie daty wymagalności świadczenia, sposobu i okresu wyliczenia odsetek. Powołał się w tym zakresie jedynie na wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, co nie może zostać uznane za wystarczające, zwłaszcza w świetle orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 11 lipca 2011 r. w sprawie P 1/10, na mocy którego zostało wykluczone uprzywilejowanie dowodowe jakie posiadały fundusze sekurytyzacyjne. Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu złożony w niniejszej sprawie stanowi wyłącznie dokument prywatny i nie wiąże się z nim domniemanie prawne, że stwierdzona w nim wierzytelność istnieje, co potwierdza przepis art. 194 ust. 2 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (tekst jedn. z 2014 r. poz. 157) W tej sytuacji brak jakiegokolwiek sposobu kontroli prawidłowości podstaw dokonania przedmiotowego wpisu w księgach rachunkowych powodowego funduszu. Strona powodowa nie przedłożyła umowy pożyczki, na którą powołała się w uzasadnieniu pozwu, nie zaoferowała innych dowodów potwierdzających wysokość dochodzonej kwoty. Uniemożliwia to dokonanie weryfikacji żądania przez Sąd.

Z tych względów orzeczono w pkt I sentencji wyroku.

Konsekwencją powyższego jest rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w pkt II sentencji wyroku, które znajduje oparcie w treści przepisu art. 98 § 1 k.p.c.